

РЕШЕНИЕ

№ 8376

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110110237 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, предявена от името на К. М. И., ЕГН *****, чрез адвокат Ц. И. Парисова – И., с която срещу у, ЕИК *****, е предявен положителен установителен иск, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК вр. чл. 7, параграф 1, б. „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети за признаване за установено, че у, ЕИК ***** дължи в полза на К. М. И., ЕГН ***** сумата от 782,33 лева, представляваща обезщетение на основание чл. 7, т. 1, буква "б" от Регламент (ЕО) № 261/04 на Европейския парламент и Съвета от 11.02.2004 г. относно създаване на общи правила и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считан от 13.10.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч. гр. д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в.

Със заявление с вх. № 216940/13.10.2022 г. ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу у, ЕИК *****, за сумата от

782,33 лева, представляваща обезщетение на основание чл. 7, т. 1, буква "б" от Регламент (ЕО) № 261/04 на Европейския парламент и Съвета от 11.02.2004 г. относно създаване на общи правила и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считан от 13.10.2022 г. до окончателно изплащане на вземането. На 13.10.2022 г. е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. Ответникът е подал възражение по чл. 414 ГПК в законоустановения за това срок. На 27.01.2023 г. ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за установяване на вземането си. Исковата молба е подадена на 27.02.2023 г. (в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК).

В исковата молба се твърди, че К. М. И., ЕГН ***** е сключила договор за въздушен превоз с ответника, като е закупила самолетен билет полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, който е бил отменен след като пътникът вече е бил пристигнал на летището. Твърди се, че вследствие посоченото неизпълнение на договора за превоз ищецът има право на обезщетение в размер на 400 евро съгласно чл. 7, параграф 1, б. „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голяма закъснение на полети във връзка със задължителната практика на Съда на Европейския съюз, тъй като полетът е бил с разстояние над 1500 км, а именно – 2013 км. Поддържа, че ответникът е бил поканен извънсъдебно да заплати претендираното вземане в рамките на извънсъдебните отношения между страните, посредством осъществената помежду им кореспонденция.

Моли се за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено, че у, ЕИК ***** дължи в полза на К. М. И., ЕГН ***** сумата от 782,33 лева, представляваща обезщетение на основание чл. 7, т. 1, буква "б" от Регламент (ЕО) № 261/04 на Европейския парламент и Съвета от 11.02.2004 г. относно създаване на общи правила и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считан от 13.10.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение на

парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч. гр. д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в. Претендират се разноси, както в настоящото исково производство, така и в заповедното производство по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исквата молба от името на ответника, с който се не се оспорва, че че К. М. И., ЕГН ***** е сключила договор за въздушен превоз с ответника, като е закупила самолетен билет полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, който е бил отменен след като пътникът вече е бил пристигнал на летището. Тоест не се оспорва, че ищецът има право на претендираното в настоящото производство обезщетение и се заявява готовност същото да бъде изплатено от ответника в полза на ищеца в най-кратък срок.

Излагат се подробни съображения относно причините, поради които обезщетението не е заплатено, както извънсъдебно, така и в хода на заповедното производство по ч. гр. д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в.

С оглед твърденията и възраженията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване в производството всички факти и обстоятелства, включени във фактическия състав на спорното право.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е положителен установителен иск, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК вр. чл. 7, параграф 1, б. „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети.

За уважаване на така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че К. М. И., ЕГН ***** е сключила договор за въздушен превоз с ответника, като е закупила самолетен билет за полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, който е бил отменен след като пътникът вече е бил пристигнал на летището, както и че ищцата се е явила на гишето за регистрация не по-късно от 45 минути преди обявения час за излитане.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил дълга, за което не сочи доказателства.

С оглед твърденията и възраженията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване в производството всички факти и обстоятелства, включени във фактическия състав на спорното право.

От името на ответника е направено изрично признание относно дължимостта на претендираното в настоящото производство обезщетение, като същевременно дължимостта на същото се установява и от събрания по делото доказателствен материал, включително издадената на името на ищцата бордна карта за полет W64399, следващ да бъде изпълнен от ответника на 29.04.2022 г. по дестинация – Летище София – Летище Гетуик – Лондон.

Съгласно чл. 7, параграф 1, б. „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, при прилагането на този член пътниците получават обезщетение, възлизащо на 400 EUR за всички полети на територията на Общността над 1500 километра и за всички други полети между 1500 и 3500 километра.

От представените от ищеца писмени доказателства се установява съществуването на валидно правоотношение между страните по договор за въздушен превоз, по силата на който ищецът е имал потвърдена резервация за полет № W64399, следващ да бъде изпълнен от ответника на 29.04.2022 г. по дестинация – Летище София – Летище Гетуик – Лондон.

Видно от събраните по делото доказателства, ищцата се е явила на гишето за регистрация на полет № W64399 и на същата е издадена бордна карта. Следователно, въз основа на гореизложеното се налага извод, че ищцата се е представила на гишето, за полет № W64399, следващ да бъде изпълнен от ответника на 29.04.2022 г. по дестинация – Летище София – Летище Гетуик – Лондон, поне 45 минути преди определения час на излитане. Не е спорно между страните и се установява от събраните по делото доказателства /в това число издадената на името на ищцата бордна карта за полет W64399/, че самолетът е следвало да излети от началната точка на дестинацията на 29.04.2022 г. в 19:40 часа, но не е излетял и не е изпълнен на дата 29.04.2022 г. Между страните не е спорно, че разстоянието между Летище София, България и Летище Гетуик – Лондон, Великобритания, е над 1500 км., което обстоятелство се установява и от

събраните по делото доказателства.

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че от представените по делото доказателства се установява наличието на елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 7, §1, б."б" от Регламент (ЕО) 261/2004 на Европейския парламент и Съвета от 11.02.2004 г., поради което и предявения иск се явява основателен и доказан за пълния предявен размер.

По отношение разпределението на отговорността за разноси в настоящото производство:

Единственото спорно по делото обстоятелство е дали ответникът е дал повод за завеждане на делото.

В тази връзка са изложени подробни съображения, защо ответникът счита, че не е дал повод за завеждане на делото, като се поддържа, че едва в настоящото исково производство е представено надлежно подписано от ищцата пълномощно, с която упълномощава адвокат Ц. И. Парисова – И., да я представлява и да получи по нейна сметка, дължимото в полза на ищцата обезщетение за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон.

Възраженията на ответника, касаещи обстоятелството, дали същият е дал повод за завеждане на делото, поради липсата на учредена от ищцата в полза на адвокат Ц. И. Парисова – И. да я представлява в настоящото производство и да получи по своя сметка дължимото в полза на ищцата обезщетение за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, са неоснователни. По делото са представени пълномощни, с които адвокат Ц. И. Парисова – И. е упълномощена да представлява ищеца, както извънсъдебно пред дружеството – авиопревозвач, така и в заповедното и исково производство, образувани пред Софийски районен съд и разгледани от 160 съдебен състав при същия съд.

По аргумент от разрешенията, дадени в Тълкувателно решение № 5/2014 г. от 12.12.2016 г. по тълк. делот № 5/2014 г. на ОСГТК на ВКС липсата на представителна власт засяга единствено вътрешното правоотношение между представителя и представлявания. Систематичното място и граматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 42, ал. 2 ЗЗД сочат, че тя е установена единствено и изключително в интерес на мнимо представлявания. Следователно, се налага извод, че единствено представлявания може да се позове на евентуална

недействителност на упълномощителната сделка. В тази връзка, следва да бъде посочено, че пълномощникът се легитимира като такъв с представянето на писмено пълномощно, отговарящо на изискванията на чл. 33 от ГПК. Пълномощното се прилага към исковата молба и въз основа на него съдът извършва проверка за наличието на представителна власт на предявилния иска пълномощник и за обема на същата. Тази проверка, обаче е ограничена само до установяващото се от съдържанието на пълномощното, като съдът не може да извършва проверка, дали удостовереното с него изявление на упълномощителя действително е направено. Същевременно пълномощното удостоверява изявление на страна по спора, което е насочено към възникването на представителна власт на пълномощника, но не и изявления и/или факти, които са от значение за съществуването на спорното право и за основателността на предявения иск. Извършените от пълномощника процесуални действия обвързват само представляваната от него страна и пораждаат действие само по отношение на нея. Затова пълномощното нито обвързва, нито вреди на другата страна в производството. Съществуването на упълномощителната сделка е от значение за отношенията между упълномощителя и пълномощника, но не и за спорните отношения между далата пълномощното страна и насрещната такава. Затова пълномощното не се преценява от съда при постановяване на решението му по съществото на спора. Поради това за насрещната страна не съществува правен интерес да оспорва съществуването на упълномощителната сделка, чрез оспорване на съдържанието на пълномощното или на положения от упълномощителя подпис. Интерес от отпадането на обвързващата сила на извършени от пълномощник без представителна власт действия има само лицето, за което се счита за обвързано от тях. Това е лицето посочено като упълномощител в пълномощното по чл. 33 от ГПК. По силата на чл. 42, ал. 2 от ЗЗД това лице може както да се позове на това, че действията на пълномощника са извършени без представителна власт и не са породили действия за него, така и по своя преценка да потвърди същите. Правото на потвърждаване принадлежи само на лицето, от чието име са извършени действията без представителна власт и затова само то може да се позовава и на липсата на представителна власт на извършилия действията пълномощник. Трети лица не могат да се позовават на липсата на представителна власт и да искат да се прилагат последиците от нея, тъй като по този начин би се стигнало до невъзможност на упълномощителя да потвърди действията /в този смисъл решение № 296/05.04.2017 г., постановено по гр. д. № 1776/2016 г. на ВКС, ГК, IV Г. О./.

Предвид гореизложеното и с оглед представените по делото доказателства /електронна кореспонденция, покана за изпълнение на парични задължения и приложения към нея списък на пътници, имащи право на обезщетения за закъснение или отмяна на полети, изпълнявани от ответника – авиопревозвач/, съдът намира, че ответникът е дал повод за завеждане на делото и следва да понесе отговорността за разноски. От събраните по делото доказателства се установява, че от името на ищцата е заведена извънсъдебна претенция пред ответното дружество и дори във водената електронна кореспонденция, представител на ответника е извършил признание на обстоятелството, че в полза на ищеца е дължимо обезщетение за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон.

Независимо от горното, плащане от страна на ответника в полза на ищцата не е извършено, както извънсъдебно, така и в хода на развилите се пред настоящия съдебен състав заповедно и исково производства.

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство има ищецът. От името на същия е направено искане за присъждане на разноски, като същевременно са представени и доказателства за тяхното извършване, а именно за заплатена държавна такса в размер на 25,00 лева, за заплатени транспортни разходи за явяване в съдебно заседание извън населеното място на адвокатската кантора в размер на 27,55 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лева.

От името на ответника своевременно е релевирано възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в производството, което съдът намира за неоснователно, доколкото претендираното възнаграждение от ищеца в производството е в минималния, съобразно Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, размер.

Същевременно, настоящият съдебен състав намира, че в полза на ищеца, респективно, в тежест на ответника, не следва да се възлагат разноски за извършени от процесуалния представител на ищеца транспортни разходи във връзка с явяване на същия в съдебно заседание, изразяващи в разходи свързани с пътуване до гр. София, доколкото адвокатската кантора на процесуалния представител на ищеца се намира в населено място извън гр. София. Видно от документите по делото ищцата е с адрес в гр. София, като същата лично е избрала

да ползва услугите на адвокат от друго населено място, респективно друг съдебен район, като следва да покрие и разходите на адвоката във връзка с явяването му пред съда във връзка със съдебното производство, но същите разходи не следва да бъдат възлагани в тежест на ответника.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът у, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца К. М. И., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата от 425,00 лева, представляваща разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в исковото производство по гр.д. № 10237/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното производство.

От името на ищеца се претендира присъждане на разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, като същевременно са представени и доказателства за тяхното извършване, а именно за заплатена държавна такса в размер на 25,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 350,00 лева.

От името на ответника своевременно е релевирано възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в заповедното производство по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, по което съдът намира, че не следва да се произнася. От страна на ищеца не е депозирана частна жалба срещу заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК, издадена в производството по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, в законоустановения за това срок, поради което релевиране на възражение за прекомерност на претендираното в заповедното производство адвокатско възнаграждение от ищеца, се явява преклудирано. Същевременно, дори да се приеме, че възражението е своевременно релевирано, то съдът намира, че претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в заповедното производство по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав не е прекомерно, доколкото се претендира възнаграждение в размер, който е близък до минималния предвиден такъв, за съответния вид работа, съобразно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът у, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца К. М. И., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата от 375,00 лева, представляваща разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК от К. М. И., ЕГН *****, с адрес: ***** срещу у, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, иск с правно основание чл. 7, параграф 1, б. „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, че у, ЕИК ***** дължи в полза на К. М. И., ЕГН *****, сумата от **782,33 лева**, представляваща обезщетение на основание чл. 7, т. 1, буква "б" от Регламент (ЕО) № 261/04 на Европейския парламент и Съвета от 11.02.2004 г. относно създаване на общи правила и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети за отмяна на полет № W64399, планиран за излитане на 29.04.2022 г., който е следвало да бъде изпълнен от ответника по дестинация летище София - летище Гетуик, Лондон, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 13.10.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, за която сума на 17.10.2022 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч. гр. д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, 160 състав.

ОСЪЖДА у, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** да заплати в полза на К. М. И., ЕГН *****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **425,00 лева**, представляваща разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в исковото производство по гр.д. № 10237/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА у, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** да заплати в полза на К. М. И., ЕГН *****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **375,00 лева**,

представляваща разноси за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство по ч.гр.д. № 55797/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____